

B 98/2-4/10

Arrest van 2 april 2001
in de gevoegde zaken B 98/2-4

Inzake :

F. D'HONDT en G. BRUYNSEELS

tegen

BENELUX ECONOMISCHE UNIE

Procestalen : Nederlands en Frans

Arrêt du 2 avril 2001
dans les affaires jointes B 98/2-4

En cause :

F. D'HONDT et G. BRUYNSEELS

contre

UNION ECONOMIQUE BENELUX

Langues de la procédure : le néerlandais et le français

HET BENELUX-GERECHTSHOF

Kamer "Ambtenarenrechtspraak"

in de zaak B 98/2-4

1. Gelet op de beroepen tot nietigverklaring van Frank D'Hondt en van Géralde Bruynseels, respectievelijk op 5 maart 1998 en op 28 augustus 1998 ter griffie van het Hof ingekomen ;

2. Overwegende dat Frank D'Hondt vordert :

- A. – de nietigverklaring van de beslissing van het College van Secretarissen-Generaal van 14 januari 1998, kenmerk SG/INT (98) 5 om aan het op 12 december 1997 door de Raadgevende Commissie uitgebrachte advies in de zaak IB/97/3 onder een opschortende voorwaarde en een uitdrukkelijk voorbehoud, namelijk de "instemming van de bevoegde autoriteiten", een gunstig gevolg te geven ;
- B. – de nietigverklaring van de beslissing van voornoemd college van 7 februari 1997 tot afwijzing van verzoekers vordering strekkende tot uitkering bij wijze van schadeloosstelling van een bedrag gelijk aan de door de Belgische fiscus gevorderde bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid ;
- C. – de vaststelling van de rechtsbetrekkingen tussen de partijen en de gevolgen ervan, overeenkomstig artikel 28 van het Aanvullend Protocol en dientengevolge de veroordeling van verweester tot herstel van verzoekers situatie in de status quo ante, zulks middels een vergoeding gelijk aan de door de Belgische fiscus gevorderde bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid, met dien verstande dat deze vergoeding vanaf de datum van inkohiering van verzoekers aanslag, dit is 14 juni 1996, tot op de dag van de daadwerkelijke betaling met de in België geldende wettelijke rente vermeerderd dient te worden ;
- D. – de veroordeling van verweester in de kosten, met name de kosten van verdediging die voor het Hof zijn gemaakt ;

3. Overwegende dat Géralde Bruynseels vordert :

- A. – de nietigverklaring van de beslissing van het College van Secretarissen-Generaal van 14 januari 1998, kenmerk INT (98) 3, om aan het op 12 december 1997 door de Raadgevende Commissie uitgebrachte advies in de zaak IB/97/3 (D'Hondt / Secretaris-

Generaal van de Benelux Economische Unie) onder een opschortende voorwaarde en een uitdrukkelijk voorbehoud, namelijk de “instemming van de bevoegde autoriteiten”, een gunstig gevolg te geven ;

- B. – de nietigverklaring van de beslissing van voormeld college van 12 augustus 1998, kenmerk INT (98) 84, waarbij de evengenoemde beslissing van 14 januari 1998 bij gebreke van de instemming van de bevoegde autoriteiten, zijnde de R/A, en in afwachting van de verdere procedure in de zaak D’Hondt (en andere beambten) voor het Benelux-Gerechtshof wordt opgeschort ;
- C. – de nietigverklaring van de beslissing van voormeld college tot impliciete afwijzing van verzoeksters vordering tot uitkering bij wijze van schadeloosstelling van een bedrag gelijk aan de door de Belgische fiscus gevorderde bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid ;
- D. – de nietigverklaring van de beslissing van voormeld college van 13 juli 1998, kenmerk SG/INT (89) 173 tot afwijzing van verzoeksters intern beroep strekkende tot intrekking van voornoemde impliciete beslissing en herstel van verzoeksters situatie in de status quo ante, zulks middels een vergoeding gelijk aan de door de Belgische fiscus gevorderde bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid ;
- E. – de vaststelling van de rechtsbetrekkingen tussen partijen en de gevolgen ervan overeenkomstig artikel 28 van het Aanvullend Protocol en dientengevolge de veroordeling van verweerster tot herstel van verzoeksters situatie in de status quo ante, zulks middels een vergoeding gelijk aan de door de Belgische fiscus gevorderde bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid, met dien verstande dat deze vergoeding vanaf de datum van inkohiering van de aanslag, dit is 12 april 1996 tot op de dag van de daadwerkelijke betaling met de in België geldende wettelijke rente vermeerderd dient te worden ;
- F. – de veroordeling van verweerster in de kosten, met name de kosten van verdediging welke voor het Hof zijn gemaakt ;

4. Overwegende dat wegens de tussen voormelde administratiefrechterlijke beroepen bestaande samenhang deze zaken in het belang van een goede rechtsbedeling, gevoegd, bij een arrest worden afgedaan ;

5. Gelet op de verzoeken tot tussenkomst, ingediend door Géralde Bruynseels-Stouthuysen (2 april 1998); Guy Moreau (8 april 1998); Joanna Hiel (28 april 1998); Maria-Josepha Kestens (6 mei 1998); Emmanuel Van Craenenbroeck (11 mei 1998); Marie-

Françoise de Meeûs (12 mei 1998); Thierry Charlier, L.D. van den Berg, Agnès Delalieux-Plasman (15 mei 1998); Monique Vanden Rhijn, V. Selderslaghs-Lens (19 mei 1998); A. Deschoenmaeker, M. Van Ounsem (20 mei 1998); Lydia Ceulemans-Vervoort, Philip Tobac (25 mei 1998); Sandra Stevens, Patrick Hooreman, L. Philips, Zsuzsanna Booten-Máhr (26 mei 1998); Fabienne Decuyper, Lieve Vanhelleputte, Yvette Willems-Resteigne (28 mei 1998); Jean L. Vlamynck, Nicole Schoonjans, Johan Schotte, Liliane De Cock (29 mei 1998); A. van der Niet (3 juni 1998); Rachel De Jaeger-Ponnet, Martine Stevens (9 juni 1998); M.-L. Moens, Hubertina Jacqueline Dewaelheyns (16 juni 1998); Arlette Lhonneux (19 juni 1998) ;

6. dat die verzoeken tot tussenkomst, inzonderheid het verzoek van Géralde Bruynseels, ertoe strekken de door Frank D'Hondt in de zaak B 98/2 genomen conclusie te doen inwilligen ;

7. Gelet op de memorie die met betrekking tot de toelaatbaarheid van de verzoeken tot tussenkomst namens de Benelux Economische Unie, verweerster, op 30 juli 1998 is ingediend ;

8. Overwegende dat de advocaat-generaal C. Wampach met betrekking tot de verzoeken tot tussenkomst op 12 december 1998 schriftelijk conclusie heeft genomen ;

9. Gelet op de beschikking van het Hof van 22 februari 1999, waarbij akte wordt verleend van de intrekking van het verzoek tot tussenkomst van Emmanuel Van Craenenbroeck en de tussenkomst van de overige voormelde personen wordt toegestaan ;

10. Gelet op de door de voornoemde tussenkomende partijen ingediende memories en de memories van antwoord daarop, op 22 april 1999 namens verweerster ingediend ;

11. Gelet op de beschikkingen van het Hof van 19 april 1999, 25 juni 1999, 28 september 1999 en 20 januari 2000, waarbij akte wordt verleend van de intrekking van het verzoek tot tussenkomst van respectievelijk M.J. Kestens, Th. Charlier, L.D. van den Berg en R. De Jaeger-Ponnet ;

12. Gelet op de vordering tot tussenkomst en vrijwaring, op 14 september 1999 door verweerster tegen de Belgische Staat ingesteld ;

13. Overwegende dat op de openbare zitting van de Kamer “Ambtenarenrechtspraak” op 27 september 1999 het namens de Belgische Staat gedane verzoek tot uitstel is ingewilligd ;

14. Gelet op de memories, respectievelijk door verweerster op 15 mei 1998 en 30 oktober 1998 (inzake Bruynseels) en door de Belgische Staat op 4 november 1999 ingediend ;

15. Gelet op de memories van antwoord van de tussenkomende partijen met betrekking tot evengenoemde vordering tot tussenkomst en vrijwaring ;

16. Overwegende dat de standpunten van partijen ter openbare zitting van de Kamer “Ambtenarenrechtspraak” van 31 januari 2000 mondeling zijn toegelicht door de heer W. Raemakers, die was toegelaten het woord namens verzoekers en de tussenkomende partijen te voeren, door mr L. Wynant, namens verweerster en door mrs B. Van Hyfte en J. Vanden Eynde, namens de Belgische Staat en dat pleitnota’s zijn ingediend ;

17. Overwegende dat de advocaat-generaal N. Edon op 20 juni 2000 schriftelijk conclusie heeft genomen ;

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN :

18. Overwegende dat de feiten als volgt kunnen worden omschreven :

18.1. Overeenkomstig de artikelen 106, 107 en 108 van de Belgische wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, vorderde de administratie der directe belastingen vanaf het aanslagjaar 1995 van bepaalde beambten van de Benelux Economische Unie, waaronder de verzoekers en de interveniënten, de betaling van een bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid, bestemd voor de financiering van de regelingen van de sociale zekerheid der werknemers en berekend op het bedrag van het gezinsinkomen. Die aanslag steunde op het feit dat de betrokken beambten deel uitmaakten van een gezin met een persoon waarop de voormelde wet van toepassing was.

18.2. Bij brief van 24 januari 1997 verzocht verzoeker D'Hondt het Gezag hem een vergoeding te betalen, gelijk aan de door het Belgische fiscaal bestuur gevorderde bijdrage voor de sociale zekerheid.

18.3. Het Gezag wees dit verzoek af bij brief van 7 februari 1997, om reden dat het geen rechtsgrond kon vinden dat de toewijzing van de gevorderde som zou rechtvaardigen en het Gezag niet bevoegd is de Belgische wettelijke bepalingen inzake belastingen uit te leggen of de gevolgen ervan in te perken.

18.4. Tegen die beslissing heeft verzoeker D'Hondt op 18 februari 1997 een intern beroep ingesteld, dat op 24 februari 1997 bij de Raadgevende Commissie "Ambtenarenrechtspraak" aanhangig werd gemaakt.

18.5. De Raadgevende Commissie verleende op 12 december 1997 het hiernavolgende advies :

- a) de reeds betaalde afhouding(en) ten nadele van de beambte, waarvan uiteraard het bewijs moet voorgelegd worden, zal of zullen door het Gezag worden vergoed;
- b) de nog te vereffenen bijdragen, zolang een bevredigende oplossing niet gevonden en toegepast wordt, zullen als voorschot door datzelfde Gezag worden uitgekeerd ;
- c) van zodra bewuste oplossing er is en de beambte niet alleen vrijgesteld wordt van bijdrageverplichting maar eveneens de reeds gestorte bedragen terug ontvangt, zal het Gezag ambtshalve in de rechten van de beambte treden en alzo de bedragen vermeld onder a) en b) recupereren.

18.6. Bij brief van 14 januari 1998 gaf het Gezag aan verzoeker te kennen dat het besloten had een gunstig gevolg te geven aan het hiervoren weergegeven advies, maar dat het zonder instemming van de bevoegde autoriteiten vooralsnog niet tot de uitbetaling van de gevorderde bedragen kon overgaan.

18.7. Het Gezag bevestigde deze stelling in een Nota aan de statutaire beambten van het Secretariaat-Generaal van 14 januari 1998, kenmerk INT (98)3.

18.8. Bij brief van 21 november 1997, gericht tot de Secretaris-Generaal, verzocht verzoekster Bruynseels eveneens om een vergoeding, als omschreven onder 18.2. Nadat het Gezag die brief op 14 januari 1998 had beantwoord, op de wijze omschreven onder 18.6., diende verzoekster op 19 maart 1998 een intern beroep in, ervan uitgaande dat over haar aanvraag impliciet afwijzend was beschikt, nu drie maanden waren verlopen zonder dat over haar verzoek was beslist.

18.9. De Raadgevende Commissie gaf op 26 juni 1998 (kenmerk IB/98/2/9) als haar advies te kennen dat het beroep zonder voorwerp was geworden omwille van het door verzoekster "bij het Benelux-Gerechtshof ingediende verzoek tot tussenkomst dat dezelfde strekking heeft als onderhavige zaak".

18.10. Het Gezag nam akte van dit advies, bij brief van 13 juli 1998 (SG/INT (98) 173).

18.11. Bij brief van 14 juli 1998 (SG/INT (98) 174) gaf het Gezag te kennen dat de Raad van de Economische Unie voor Administratieve Zaken (R/A) negatief had geadviseerd met betrekking tot het voorstel inzake door het Secretariaat-Generaal uit te keren voorschotten voor de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid. Zulks werd bevestigd in een Nota aan het statutaire Benelux-Personeel van 12 augustus 1998 (INT (98) 84), met als precisering dat het Gezag gebonden is aan deze beslissing van de R/A ;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT :

A. Wat betreft de vordering tot tussenkomst en vrijwaring van de Benelux Economische Unie tegen de Belgische Staat :

19. Overwegende dat de vordering ertoe strekt de Belgische Staat te horen veroordelen om tussen te komen in het onderhavige geding en de Benelux Economische Unie te vrijwaren voor elke veroordeling welke ten hare laste wordt uitgesproken en dit zowel in hoofdsom, intresten en kosten ;

20. dat zulk een vordering niet valt onder de rechtsmacht die aan het Benelux-Gerechtshof, Kamer "Ambtenarenrechtspraak", door artikel 3 van het Aanvullend Protocol bij het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof inzake de rechtsbescherming van de personen in dienst van de Benelux Economische Unie is toegekend ;

21. Overwegende dat de Benelux Economische Unie zich beroept op een algemeen rechtsbeginsel, krachtens welk het rechtscollege waarvoor de hoofdvordering aanhangig is, ook bevoegd is om kennis te nemen van de vordering tot tussenkomst ;

22. dat zulk een beginsel, dat de bevoegdheid betreft, slechts kan gelden binnen de grenzen van de rechtsmacht die aan het bedoelde rechtscollege is toegekend ;

23. dat de vordering tot tussenkomst en vrijwaring niet ontvankelijk is ;

B. Wat betreft de ontvankelijkheid van het beroep van Géralde Bruynseels :

24. Overwegende dat het Gezag aanvoert dat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang en ook krachtens het beginsel *non bis in idem*, op grond dat verzoekster tussenkomt in het administratiefrechterlijk beroep dat door Frank D'Hondt is ingesteld (zaak B 98/2), welk beroep hetzelfde voorwerp heeft ; althans dat het beroep niet ontvankelijk is op grond van artikel 7 van het Aanvullend Protocol in zoverre het gericht is tegen de beslissing van 12 augustus 1998 ;

25. Overwegende dat uit het vorenstaande onder 3 en 6 blijkt dat het beroep en het voormelde verzoek tot tussenkomst niet hetzelfde voorwerp hebben ;

26. dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid desbetreffend feitelijke grondslag mist ;

27. Overwegende dat, krachtens artikel 7 van het Aanvullend Protocol, het administratiefrechterlijk beroep ingesteld door een persoon, bedoeld in artikel 3 onder b. van het protocol, slechts ontvankelijk is indien de aangevallen beslissing is genomen na een voorafgaand intern beroep bij het Gezag dat de beslissing heeft genomen of geacht wordt te hebben genomen ;

28. Overwegende dat uit het hiervorenstaande onder 18.8 tot en met 18.11 blijkt dat het Gezag overeenkomstig het advies van de Raadgevende Commissie op het intern beroep heeft beslist bij brief gedagtekend 13 juli 1998 (SG/INT (98) 173) ;

29. dat de door het beroep bestreden beslissingen van 14 januari 1998, kenmerk INT (98) 3, en van 12 augustus 1998, kenmerk INT (98) 84, niet genomen werden ingevolge het intern beroep van verzoekster ;

30. dat het beroep, in zoverre het is gericht tegen de voornoemde beslissingen van 14 januari 1998 en van 12 augustus 1998, niet ontvankelijk is ;

C. *Ten gronde :*

31. Over de middelen, aangevoerd ter staving van de beide beroepen :

I. schending van het geschreven recht en de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, met name schending :

- a. van de aanstellings- en arbeidsvoorwaarden van de verzoekers, zoals zij conform het bezoldigingsreglement in hun aanstellingsbrief en later in hun salarisfiche zijn aangegeven ;
- b. van de beginselen van billijkheid, van gewettigd vertrouwen en van goede trouw bij de nakoming van de aanstellings- en arbeidsvoorwaarden,

doordat het Gezag met miskennis van deze voorwaarden en beginselen geweigerd heeft te erkennen dat uit de salarisfiches van de verzoekers, jarenlang gevolgd door ononderbroken nakoming ervan, blijkt dat hen – afgezien van de inhoudingen voor pensioen en belastingen – een van inhoudingen ten behoeve van de Belgische sociale zekerheid vrijgesteld netto salaris gegarandeerd werd, terwijl het maandelijks netto te ontvangen bedrag als vermeld op de salarisfiches overeenkomstig de wil van partijen moet worden beschouwd als een integrerend deel van het bezoldigingsstatuut van de verzoekers en als het voorwerp van een uitdrukkelijke verbintenis van de Unie ten opzichte van hen, zulks op grond van het algemeen rechtsbeginsel *Pacta sunt servanda*.

II. schending van het geschreven recht, met name

- a. van de artikelen 34, eerste lid, en 35, derde lid, van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie van 3 februari 1958,

doordat het Gezag de uitbetaling van de gevorderde bedragen afhankelijk stelt van de instemming van de bevoegde autoriteiten, dit is de Raad van de Economische Unie voor administratieve zaken in beperkte samenstelling en aldus de hem krachtens artikel 34, eerste lid, van het Verdrag verleende bevoegdheid tot leiding van het Secretariaat-Generaal, en de uitsluitend adviserende taak die blijkens artikel 35, derde lid, aan genoemde raad is opgedragen, miskent ;

- b. van de artikelen 9 van het Aanvullend Protocol en 35, derde lid, van het Verdrag,

doordat het Gezag de beslissing op het intern beroep afhankelijk stelt van een opschortende voorwaarde en een uitdrukkelijk voorbehoud, namelijk de instemming van de bevoegde autoriteiten, dit is de voormelde raad,

terwijl artikel 9 van het Aanvullend Protocol bepaalt dat de beslissing van het Gezag op het intern beroep met redenen is omkleed,

en terwijl de genoemde raad, blijkens artikel 35, derde lid, van het Verdrag niet bevoegd is te adviseren terzake van een beslissing in het kader van de rechtsbescherming van de personen in dienst van de Benelux Economische Unie, en door het Gezag aan die beslissing een opschortende voorwaarde en een uitdrukkelijk voorbehoud verbonden wordt, waardoor zij feitelijk ten aanzien van de verzoekers geen rechtsgevolgen meer heeft ;

32. Overwegende dat het Hof niet bevoegd is te beslissen of naar Belgisch recht de beambten van het Secretariaat-Generaal al dan niet verplicht zijn bij te dragen tot de Belgische sociale zekerheid ;

33. dat het Hof wel bevoegd is om te oordelen over beslissingen van het Gezag die zoals te dezen genomen zijn op grond van regels die de dienstbetrekking, inzonderheid de bezoldigingsvoorwaarden van die beambten beheersen ;

34. Overwegende dat uit artikel 2.2 van het Statuut van de beambten van het Secretariaat-Generaal volgt, en uit het bezoldigingsreglement en het reglement der pensioenen en der forfaitaire vergoedingen bij ambtsneerlegging die in de bijlagen I en II van dat statuut zijn vervat, blijkt, dat de Benelux Economische Unie zelf voorziet in de sociale zekerheid van de personen die in haar dienst zijn of geweest zijn ;

35. Overwegende dat, krachtens artikel 1.1 van het bezoldigingsreglement, de weddeschalen van de voornoemde beambten worden vastgesteld met inachtneming van bepaalde weddeschalen van de Belgische Staat, verhoogd met zeven procent bij het minimum tot twaalf procent bij het maximum ;

36. dat, blijkens de voormelde reglementen, de Benelux Economische Unie alle lasten draagt die met de in die reglementen bepaalde sociale voorzieningen verband houden, behoudens wat betreft de pensioenen waarvoor, overeenkomstig artikel 36 van het desbetreffende reglement, 7,5 procent op de bruto-wedde van alle beambten wordt ingehouden ;

37. dat hierbij nog moet worden aangemerkt dat, in het geval bepaald in artikel 5 bis van laatstgenoemd reglement, het Secretariaat-Generaal de in de Belgische wettelijke voorschriften inzake de sociale zekerheid van werknemers bedoelde werknemersbijdragen over de in dienst van het Secretariaat-Generaal doorgebrachte tijd, betaalt ;

38. Overwegende dat op grond van het vorenstaande onder 34 tot 37 mag worden aangenomen dat de weddeschalen van de beambten van het Secretariaat-Generaal zijn vastgesteld, mede met inachtneming van de omstandigheid dat de daaraan verbonden lasten in de regel door de Benelux Economische Unie worden gedragen ;

39. Overwegende dat op grond van de voormelde reglementen en de in het middel aangewezen rechtsbeginselen, inzonderheid het beginsel *Pacta sunt servanda*, moet worden besloten dat het Gezag de verplichting heeft aan zijn beambten een netto-salaris dat met het bepaalde in het bezoldigingsreglement in overeenstemming is, te garanderen ;

40. Overwegende dat het Gezag die verplichting trouwens erkend heeft door op het intern beroep te beslissen dat het aan het advies van de Raadgevende Commissie een gunstig gevolg zou geven ;

41. Overwegende evenwel dat het Gezag ten onrechte de uitvoering van die beslissing heeft onderworpen aan de “instemming van de bevoegde autoriteiten” ;

42. dat, krachtens artikel 35, derde lid, van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, de schalen van de salarissen, pensioenen en toelagen weliswaar door het Comité van Ministers worden vastgesteld ;

43. dat de interne beroepen echter niet de vaststelling van de bezoldiging betroffen maar de handhaving ervan, waarvoor de Secretaris-Generaal, overeenkomstig artikel 34, eerste lid, van het Verdrag bevoegd is ;

44. Overwegende dat de middelen gegrond zijn ;

45. dat de in het dictum genoemde beslissingen van de Secretaris-Generaal, die de voormelde beginselen en bepalingen miskennen, bijgevolg dienen te worden vernietigd ;

46. Overwegende dat het Hof, ingevolge artikel 28 van het Aanvullend Protocol en met toepassing van de bovenbedoelde rechtsbeginsels en bepalingen, termen aanwezig acht om te verklaren dat de Unie gehouden is haar verbintenissen na te komen, zonder dat het Hof zich over de wijze van nakoming nader heeft uit te spreken dan dat de situatie van de verzoekers in de status quo ante moet worden hersteld, met andere woorden alvorens de bijzondere bijdrage voor de Belgische sociale zekerheid over het aandeel van de verzoekers in het gezinsinkomen werd geheven, zulks middels zodanige aanvullende toelagen dat, na aftrek van de op dat aandeel door de Belgische fiscus gevorderde bijzondere bijdrage, het netto-inkomen door het bedoelde gevorderde bedrag niet wordt verminderd ;

47. dat die aanvullende toelagen dienen te worden vermeerderd met de in België geldende wettelijke interesten vanaf de dag waarop de hiervoren bedoelde bijdragen aan de Belgische fiscus zijn betaald ;

48. Overwegende dat verweerster in de kosten van het geding dient te worden veroordeeld ;

OM DIE REDENEN,

49. Verwerpt de vordering tot tussenkomst en vrijwaring van de Benelux Economische Unie tegen de Belgische Staat ;

50. Verklaart het administratiefrechterlijk beroep van Frank D'Hondt ontvankelijk en gegrond ;

51. Verklaart de verzoeken tot tussenkomst gegrond ;

52. Vernietigt dientengevolge de beslissingen van het College van Secretarissen-Generaal van 7 februari 1997, kenmerk SG/INT (97) 40, en van 14 januari 1998, kenmerk SG/INT (98) 6 met dien verstande dat laatstgenoemde beslissing vernietigd wordt in zoverre het College daarin beslist niet tot uitbetaling van de gevorderde bedragen te kunnen overgaan zonder instemming van de bevoegde autoriteiten ;

53. Verklaart het administratiefrechterlijk beroep van Géralde Bruynseels ontvankelijk en gegrond, in zoverre het is gericht tegen de beslissing van het College van Secretarissen-Generaal van 13 juli 1998, kenmerk SG/INT (98) 173, en vernietigt deze beslissing ;

54. Verwerpt het administratiefrechterlijk beroep van Géralde Bruynseels voor het overige ;

55. Verklaart, de rechtsbetrekkingen tussen de partijen en de gevolgen ervan vaststellende, dat de Unie haar verplichtingen dient na te komen en de eisers in de status quo ante dient te herstellen, te weten de toestand voor de heffing van de bijzondere bijdrage voor de Belgische sociale zekerheid, zulks middels zodanige aanvullende toelagen, dat, na aftrek van de door de Belgische fiscus gevorderde bijdrage over het aandeel van de eisers in hun gezinsinkomen, de eisers kunnen beschikken over een netto-inkomen als bepaald in het bezoldigingsreglement, en dat, in het algemeen, hun netto-inkomen door het bedrag van de gevorderde bijzondere bijdrage niet wordt verminderd ;

56. Bepaalt dat die aanvullende toelagen worden vermeerderd met de in België geldende wettelijke interesten vanaf de dag waarop de bedoelde bijzondere bijdragen aan de Belgische fiscus zijn betaald ;

57. Veroordeelt verweerster in de kosten.

Aldus gewezen door de heren P. Marchal, voorzitter van de Kamer, W.J.M. Davids, plaats-vervangend voorzitter, en P. Kayser, lid,

en uitgesproken ter openbare zitting te Brussel op 2 april 2001 door de heer P. Marchal, voornoemd, in aanwezigheid van de heren J. du Jardin, eerste advocaat-generaal, en C. Dejonge, waarnemend hoofdgriffier.

C. Dejonge

P. Marchal